

Κατά τον Απολλώνιο τον Ρόδιο (Γ' π. Χ. αιώνα), η Ευρυνόμη και ο Οφίωνας (θεός με σώμα φιδιού από την μέση και κάτω) βασίλευαν στους Τιτάνες πριν από τον Κρόνο. Ο Κρόνος και η Ρέα διεκδίκησαν τον θρόνο. Οι τέσσερις συμφώνησαν να πάρει τον θρόνο το ζευγάρι εκείνο που θα κατόρθωνε να ρίξει το άλλο στην θάλασσα. Το μπόρεσαν ο Κρόνος και η Ρέα. Η Ευρυνόμη βρέθηκε Ωκεανίδα (κόρη του Ωκεανού και της Τηθής), σύζυγος του Δία, στον οποίο γέννησε τις τρεις Χάριτες.

Ήταν η Αγλαΐα, η Ευφροσύνη και η Θάλεια. Τα ατέλειωτα βράδια στον Όλυμπο, όταν οι θεοί μαζεύονταν στο παλάτι του Δία, ο Απόλλωνας έπαιζε τη λύρα, οι Μούσες τραγουδούσαν και οι Χάριτες χόρευαν, πιασμένες χέρι χέρι με τις Ώρες, την Αφροδίτη και την Αρμονία. Μαζί τους χόρευε και η Άρτεμη, ενώ η Ήβη γέμιζε τα άδεια ποτήρια. Συνόδευαν την Αφροδίτη αλλά και άλλους θεούς και θεωρούνταν προστάτισσες των ποιητών και των καλλιτεχνών. Στόλισαν και γέμισαν αρώματα την Πανδώρα πριν να σταλεί στον Επιμηθέα, στόλισαν και γέμισαν αρώματα την Αφροδίτη, πριν να πάει να συναντήσει τον Αγχίση. Την ξαναστόλισαν και την ξαναγέμισαν αρώματα, όταν κατέφυγε στην Πάφο, συγχυσμένη από το ξεφωνητό που έπαθε, όταν ο Ήφαιστος την έπιασε στο κρεβάτι με τον Άρη.

Κατοικούσαν, λέει ο Ησίοδος, δίπλα στις Μούσες και στον Ίμερο (δαίμονα της ακολουθίας της Αφροδίτης, προσωποποίηση της σφοδρής ερωτικής επιθυμίας) κοντά στην υπέρτατη κορφή του Ολύμπου, εκεί όπου βρισκόταν το παλάτι του Δία. Η κοντινή απόσταση από τον Δία υποδήλωνε και την εύνοια του αρχηγού των θεών προς τις Χάριτες (και τις Μούσες), αν και, κατά αρχαίο σχολιαστή, κοντά στο άλσος των Μουσών, στον Ελικώνα, υπήρχε ιερό των Χαρίτων και του Ίμερου: Η γήινη γειτνίαση μεταφέρθηκε και στους ουρανούς.

Η γειτονιά με τον Ίμερο, η ένταξή τους στην ακολουθία της Αφροδίτης, η γνώση της τέχνης των αρωμάτων αλλά και άλλες ενδείξεις τις κατατάσσουν στις αφροδισιακές θεότητες, «μια τριπλή Αφροδίτη». Ο Ηρόδοτος λέει ότι η λατρεία τους ερχόταν από τους Πελασγούς (που ήλθαν στην Ελλάδα, στο μεταίχμιο των εποχών του Λίθου και της Χαλκοκρατίας). Και τρεις ακατέργαστες πέτρες λατρεύονταν στον Ορχομενό ως Χάριτες που «έπεσαν από τον ουρανό» και που πρώτος τις τιμήσε με βωμό ο ήρωας της Βοιωτίας, Ετεοκλής. Ο οποίος είχε τρεις κόρες. Χορεύοντας για να τιμήσουν τις Χάριτες, δεν πρόσεξαν και γκρεμίστηκαν σε ένα ανοιχτό πηγάδι. Η Γη τις λυπήθηκε κι έκανε και τις τρεις ένα λουλούδι.

Στην Λακωνία, οι Χάριτες ήταν δυο, η Κλήτα και η Φαεννά (μάννα και κόρη, ονομασίες

σχετικές με τις φάσεις του φεγγαριού). Την Πασιθέα (όνομα που παραπέμπει στο φεγγάρι) από τις Χάριτες ζήτησε από την Ήρα για σύζυγο ο Ύπνος. Δυο Χάριτες τιμούσαν και οι Αθηναίοι, την Αυξώ (γέμιση του φεγγαριού) και την Ηγεμόνη (το φεγγάρι που έρχεται μπροστά από τον ήλιο στο δεύτερο μισό του μήνα).

Οι λοιποί θεϊκοί απόγονοι

Ο Δίας συνέχισε την ερωτική του δραστηριότητα με τις πανάρχαιες θεές, σμίγοντας με την Λητώ και προσπαθώντας να σμίξει και με την αδελφή της, Αστερία, κόρες του Τιτάνα Κοίου και της Τιτανίδας Φοίβης. Από την Λητώ απέκτησε τον Απόλλωνα και την Άρτεμη. Με την Αστερία, άλλοι λένε ότι δεν μπόρεσε να σμίξει, άλλοι ότι έσμιξε κι απέκτησε κόρη την Εκάτη.

Ακολούθησαν οι εγγονές των Τιτάνων Ιαπετού και Ωκεανού, κόρες του Άτλαντα και της Πλειόνης, η Μαία και η Ηλέκτρα: Από την πρώτη απέκτησε γιο τον θεό Ερμή, από την δεύτερη τον Δάρδανο και τον Ιασίωνα. Κατά μια εκδοχή, από την Ηλέκτρα ο Δίας απέκτησε και την Αρμονία, γενικά παραδεκτή ως κόρη του Άρη και της Αφροδίτης.

Μια ακόμη θεά, η Περσεφόνη, γεννήθηκε από το σμίξιμο του Δία με την Δήμητρα. Κι ένας ακόμα θεός, ο Διόνυσος, από την ένωσή του με την θνητή Σεμέλη, κόρη του Κάδμου και της Αρμονίας. Και, στην Κρήτη, από την θνητή Κάρμη, απέκτησε κόρη την θεϊκή Βριτόμαρτι (κι από την νύμφη Θύμβρη, έλεγαν πως απέκτησε τον θεό Πάνα αλλά αυτόν το διεκδικούσαν για γιο τους πολλοί θεοί, ο Ερμής με αξιώσεις).

(τελευταία επεξεργασία 13 Νοεμβρίου 2020)